

ROZMAITOŚCI

DO NUMERU 65 GAZETY KORR: WARSZ: i ZAGR: 1823.

Obraz Wysp Jońskich.

przez Pana Holland.

Wyplłynęliśmy z Messyny na małym kutrze, użytym na statek przewozowy między Sycylią i wyspami Jońskimi. — Mimo panującey ciszy morza, zbliżyliśmy się o świcie dnia czwartego pod górzyste brzegi *Cephalonii*, a w południe byliśmy już na cieśninie przedzielającej wyspę tę od przyległej *Zante*. Zachodnie brzegi tej ostatniej pełne są wzgórzów kamienia wapiennego, które formując szereg opok nadbrzeżnych, kryją przed okiem żeglarza te piękności natury, dla których wyspę *Zante*, kwiatem *Lewantu* przewzano. — Cefalonia przeciwnie wydaje się z tego stanowiska w iak nayprzyjemniejszym obrazie. Głębokim port *Argostoli* rozlewa się w głąb wyspy i jest otoczony zyznemi, drzewem porośniętymi wzgórzami, od których tak zwane *Góry Czarne* blisko na 70 mil rozciągające się, biorą swój początek.

W miarę wolnego posuwania się statku naszego, zmieniała się także charakterystyczność widoku: co chwila przedstawia się zdumiałemu oku zachwycająca rozmaitość, a gdyśmy minęli *Capo Skenari*, sądziłem że mam przed sobą iak naypiękniejsze panoramę. Tu morze ma postać spokojnego jeziora; z lewej strony wzniosłe góry Cefalonii, z prawej zaś rokoszne brzegi wyspy *Zante*, ozdobionej winnicami, ogro-

dami i pięknymi domkami wiejskimi. — Zamykając widok lasy oliwne i pomarańczowe. Ztąd także dostrzega się w prostym kierunku uświetnionych brzegów starożytnej Grecyi, a w znacznej odległości ułyszkie zatoki Korynckiej w morze Jońskie. — Ku północy widać góry *Albanii* w dawnym *Epirze*; ku południu brzegi *Peloponezu*, tam gdzie dawna *Elis* i wzgórze *Arkadyi* biorą swój początek. — Piękny pogodny wieczór dodawał wdzięku temu obrazowi, a lekki powiew południowego wiatru roznosił najmniej na mil trzy w około, przyjemną wonię z ziół i kwiatów na równinach *Zante* rosnących. Niemal także przyczyniał się do wspaniałości obrazu, zdumiewający widok góry *Skopos*, blisko tysiąc dwieście stóp z strony przeciwniejszej nad powierzchnią morza wyniosłej. — Uyrzeliśmy nakoniec miasto *Zante* zbudowane w półokrąg na wzgórzu, którego wierzchołek, obrotnym zamkiem nad całem miastem panuje.

Wysiedliśmy na ląd w bliskości obszernego rynku zabudowanego w trójkąt w samym środku miasta. Mnóstwo ludu napelniało go lub snuło się po ulicach; tu Zantoci pół-Grecy pół-Weńecyanie, równie ze stroju iak z obyczajów; tam oddział pulku Greckiego w służbie Angielskiej, ale w narodowym ubraniu, nieco daley żołnierze Angielscy, których ponsowy mundur i zupełnie

odmienne rysy twarzy, uderzającą wskazywały różność; nareszcie maytkowie z różnymi portów śródziemnego morza, i kupcy Grecy w narodowym stroju.

Wyspa Zante jest około 60 mil rozległą, a co do ludności następną po *Lorfu* i *Cefalonii*. Ma znaczne równiny a mianowicie od strony północnej, na sześć lub ośm mil szerokie. (*) Od zachodu zamyka iey granice szereg gór nadbrzeżnych, od wschodu góra *Skopos* i wzniosłe okolice miasta *Zante*. Oprócz zatoki przy której leży miasto, jest jeszcze druga w południowej stronie wyspy, obiedwie usposobione na schronienie portowe. Cieśnina morska między *Zantą* i *Morą*, jest przy *Chiarenza*, najwięcej kiedy 12 mil szeroka. Od północy zasłania *Cefalonii* wyspę *Zante* od nawalności morskich, i dla tego bardzo rzadkie są przypadki, aby tam rozbicie okrętu przytrafiło się. Ludność wyspy wynosi 40 tysięcy, z których 16 lub 18 tysięcy w mieście osiadła.

Patrząc ze wzgórzów otaczających miasto na okoliczne równiny, pol podziałem i roznoistością uprawy odznaczające się, przytem na liczne i dosyć porządnie zabudowane wioski, na wspaniałe lasy oliwne lub pomarańczowe, trzeba przyznać: iż na całej kuli ziemskiej, nie masz okolicy, któraby pięknnością swą, tey wyrównać mogła.

Miasto zbudowane nad samym brzegiem, ma najmniej półtory mili długości, szerokości zaś najwięcej 300 łokci, wyjąwszy część rozłożoną na wzgórzach od strony zamku obronnego. — Budowla jest zupełnie włoska, widoczny skutek długiego połączenia *Zante* z Włochami. Odznacza się czystością, gdziekolwiek przepychem. Prócz

wielkiej liczby Kościołów, nie masz tu żadnych gmachów publicznych. — Wszystkie domy mają w oknach wystawiające nieco kraty żelazne, co przy kilkopiętrowej wysokości tychże nadaie wazkim ulicom niejaką pęknosć. — Główna ulica idzie równolegle do brzegu wciąż przez całe miasto, formuje kilka rynków czyli placów i ma wiele sklepów najwięcej z osadniczymi towarami, które tam z *Malty* sprowadzają. Napisy na znakach, są częścią w mowie Nowogreckiej, częścią po włosku. — Na wzgórzu obok zamku są magazyny i baraki, oraz wiele domów prywatnych i ogrodów. W roku 1810 gdy Anglicy zajęli wyspę *Zante*, warownie iey były w najlepszym stanie, lecz odtąd iak dochody publiczne tej wyspy obrócono na iey użytek, nietylko naprawione, ale udoskonalone i rozszerzone zostały. Stolica *Zante* jest w prawdzie iedynym miastem na całej wyspie, lecz za to liczy wiele znacznych wiosek odosobnionych domów wiejskich, mnóstwo Kościołów, Klasztorów i kapliczek.

Oprócz wszelkiego rodzaju drzew owocowych, obfituje *Zante* szczególniej w lasy oliwne, co dawne iey nazwisko *Nemorosa Zacynthus* usprawiedliwia. W okolicach niezamieszkałych, rośnie także *Akacya Amerykańska*, *Myrt* i drzewo *Cystus* zwane.

Badacze Starożytności nie znajdując tu nic zajmującego, wyjąwszy kilka dawnych kolumn granitowych znajdujących się w iednym z kościołów, i kamień grobowy, o którym mówią lecz bezdowodnie, że kryje przewiezione tu zwłoki *Cycerona*.

Z zadziwiających plodów natury, zasługują na szczególniejszą uwagę zrzódła tłuste smolnemi zwane, które są dziś zupełnie takie same, iak ie niegdyś *Herodot* a po nim *Pauzaniusz* i *Pliniusz* opisali. Znajdują

(*) W całem opisie jest mowa o milach Angielskich, których 5 czynią mil Polskich 2.

sie one w odległości 10 mil od miasta w miejscu bagnistym, ściśnionem wzgórkami wapiennymi. Są to trzy lub cztery otwory w pośród trzęsawisk mające postać małych sadzawek lub kałuż, z których największa około 50 stop powierzchni mieć może. — Na brzegach tych kałuż równie iak na ich dnie największy kilka stop głębokości, osiada pewien rodzaj smoly, którą raz w rok na wiosnę zbierają. Tej smoly zwanej także Oleiem Kamiennym wydają zrzódła blisko sto beczek rok rocznie. Dobra jest do dychtowania okrętów, ale do smarowania lin nie chcą iey używać. Uważano, iż podczas trzęsienia ziemi znajduje się obficie, co zapewne będzie skutkiem wzruszenia podziemnych iey kanałów. Ta okolica jest najmniej zaludnioną.

Grunt ziemi jest na całym wyspie z kamienia wapiennego, wnoszą więc ztąd, że ma związek ze stałym lądem Grecyi, której podstawa iak wiadomo, jest także po większej części tego samego rodzaju.

Trzęsienia ziemi są tu bardzo częste bo zdarza się, że po kilka lub po kilkanaście razy w ciągu jednego miesiąca. W lecie 1811 roku, dawało się czuć trzęsienie ziemi przez 30 do 40 dni, dzień po dniu. Dziwną zaiste jest rzeczą, iż podobne wstrząśnienia ograniczają się na samej tylko wyspie Zante, a rzadko kiedy czuć się dają na wyspach przyległych lub na stałym lądzie. Uważano także, iż różnią się od zwyczajnego trzęsienia ziemi przez to, iż zamiast uderzającego wstrząśnienia, sprawiają kołysanie tylko, które nie jest tak niebezpiecznem. Po każdym takim trzęsieniu ziemi, atmosfera napelnia się gęstym powietrzem zapachu siarczanego, a potem deszcz zawsze pada.

Wychodowy handel wyspy stanowią głównie duże rodzenki, oliwa i wino. Rodzenki zbierają tu wcześniej niż inne jagody, to

jest na początku Września, i suszą je przez ośm lub dziesięć dni, a w Październiku wysylają. Produktu tego zbierają corocznie blisko ośm millionów funtów, a centnar kosztuje na miejscu od 30 do 36 zł: pol: — Niektórzy przenoszą rodzenki z Morei, nad tutejsze, zdaje się jednak, że iedne drugim nie ustępują. — Oliwy zbierają do 60 tysięcy, a wina do 4 tysięcy beczek co rok. Pomarańcze i cytryn słodkich czyli Limonów, wyprowadzają ztąd bardzo wiele. — Cło wychodowe, wchodowe i od towarów czyni teraz rządowi blisko do 75 tysięcy dolarów. Za te płody swej ziemi sprowadzają Zantyci różne płody osadnicze, towary rękodzielnicze i żyto, którego zaledwie $\frac{1}{3}$ w miarę swej potrzeby wyspa ta wydaie, a to z powodu, że $\frac{2}{3}$ teyże, same prawie winnice zajmują. — Dwa pierwsze artykuły sprowadzano dawniej z Wenecyi i z innych portów Włoskich, dziś a mianowicie od ostatniej wojny, z wyspy Malty. — Żyto, bydło i drób sprowadzają z Morei. Ponieważ handel wchodowy jest mało co znaczący w stosunku do wychodowego, wszelkie przeto wypłaty dzieją się zwykłą gotowizną.

Zwyczaje Zantytów są równie iak wszystkich mieszkańców wysp Jońskich mieszaniną charakteru nowo Greckiego z Włoskim. — Podobne odstępianie od narodowości Greckiej, niebyło dla nich korzystnem, tracąc bowiem z dzielności ducha którą się dawniej odznaczali, nie postąpili bynajmniej ani w moralnych ani w towarzyskich cnotach; w wielu względach są im wyżsi Grecy stałego lądu. — Podobnego, że tak powiem upośledzenia, są Wenecyanie iedyń i prawdziwą przyczyną; zarządzając tą wyspą czas długi, mieli zwyczaj posyłać tam na Gubernatorów i na wszystkich innych urzędników, takich z kraju swego ludzi, którzy w Wenecyi, czy to zbytkiem, czy mylnemi spe-

kulaściami do ubóstwa przyprowadzeni, tu na urzędach interesa swe poprawiać mieli. — Zład wynikły niezliczone nadużycia, a przedayność urzędników osłabiała praw wykonanie i podsycała do zbrodni. — Zepsucie pod panowaniem Włochów doszło aż do tego stopnia, że rozmysłne zabójstwa wydarały się codziennie; nie dziwnego przeto, iż w takim stanie rzeczy, ani nauki zakwitać, ani polepszenie towarzyskiego pożyicia nastąpić nie mogło. — Dopiero od czasu załączenia wyspy przez Anglików zaszły nieśkie zmiany i ulepszenia; ustały przekupstwa, a zład dzielniejszy praw wykonanie, położyło tamę bezprawiom i zbrodniom, tak dalece, iż co dawniej był nadzwyczajnym ten dzień w którymby się morderstwo jakie niewydarzyło, to obecnie, nader rzadkim jest podobny wypadek.

Lubo miasto Zante jest największem z wszystkich miast wysp Jońskich, zaledwie przecież znajdzie się w niem kilka domów, w którychby ucywilizowany cudzoziemiec mógł przebywać. Szlachta a powiększey części sami Hrabiowie przez rząd Wenecki do tej godności wyniesieni, nie są wprowadzić na niższym stopniu oświaty od szlachty Sycylijskiej, zaledwie jednak z niższą klasą Anglików lub Francuzów zrównani być mogą. — Młodzież uczęszcza na nauki do Włoch, zkąd powracając, tym snadniej zwyczaje przodków swych przeymuie.

Publiczne zabawy i widowiska są tu nader rzadkie. W roku 1812 rozmysłano nad tem, czyli zaprowadzić w Zante teatr czyli nie. Różność zdań między znakomitszymi mieszkańcami w tej mierze naradzającemi się, była bardzo wielka wahano się, lecz nakoniec ten wniosek większością głosy odrzucono, iuż to z względów religijnych i moralnych, iuż to z obawy, aby zaprowadzenie opery nie stało się przyczyną

zmiany obyczajów a mianowicie w płci żeńskiej, która będąc w swem wychowaniu znacznie ograniczoną, prawie nigdy w towarzystwach niepokazuje się. — Angliey dają tu często balety i różne rozrywki, dotąd jednak, mało Zantiotów uczęszcza na nie.

Pod względem religii tylko, nie miało panowanie Wenecjan żadnego na wyspiarzów wpływu. Ciągłe iak najmocniej do wyznania Greckiego przywiązani, względem innych są zupełnie obojętni. — Lubo obrządki wyznania Greckiego są równie liczne i rozmaite iak u Katolików, Zantioci jednak i w ogólności wszyscy wyspiarze, są w ich zachowaniu pomimo prawdziwey swey pobożności, daleko mniej skrupulatni, niż Grecy lądu stałego. — Nanyroczyście obchodzą oni dzień wszystkich świętych i święta wielkanocne, w czasie których jest zwyczajem odwiedzać się nawzajem, i podarunkami darzyć. Pozdrawiając się w ten czas, wymawiają Grecy słowa: *Chrisos anesy* Chrystus zmartwychstał.

Mowa Zantiotów tak iak wszystkich mieszkańców siedmiu wysp Jońskich, jest to zepsuta nowogreczyzna, włoskimi słowami przeplatana, zawsze jednak przebiega się w niej akcent prawdziwie grecki, a mianowicie u ludu prostego, który dotąd używa stale wiele wyrazów odwieczney mowy Homera, i po dawnych nazwiskach odznacza wyspy swoje, iak n. p. *Zakynthos*, *Itaka*, i tym podobnie.

Drugą po Zante jest Cephalonia największa z wysp Jońskich, której stolicą jest Argostoli z obszernym i wygodnym portem. Na drugim brzegu cieśniny port ten stanowiącej, leży miasto Lixouri 5 tysięcy ludności mające; Argostoli nie jest w prawdzie tyle ludnem, lecz za to lepiej zabudowanem.

(Dokończenie nastąpi)